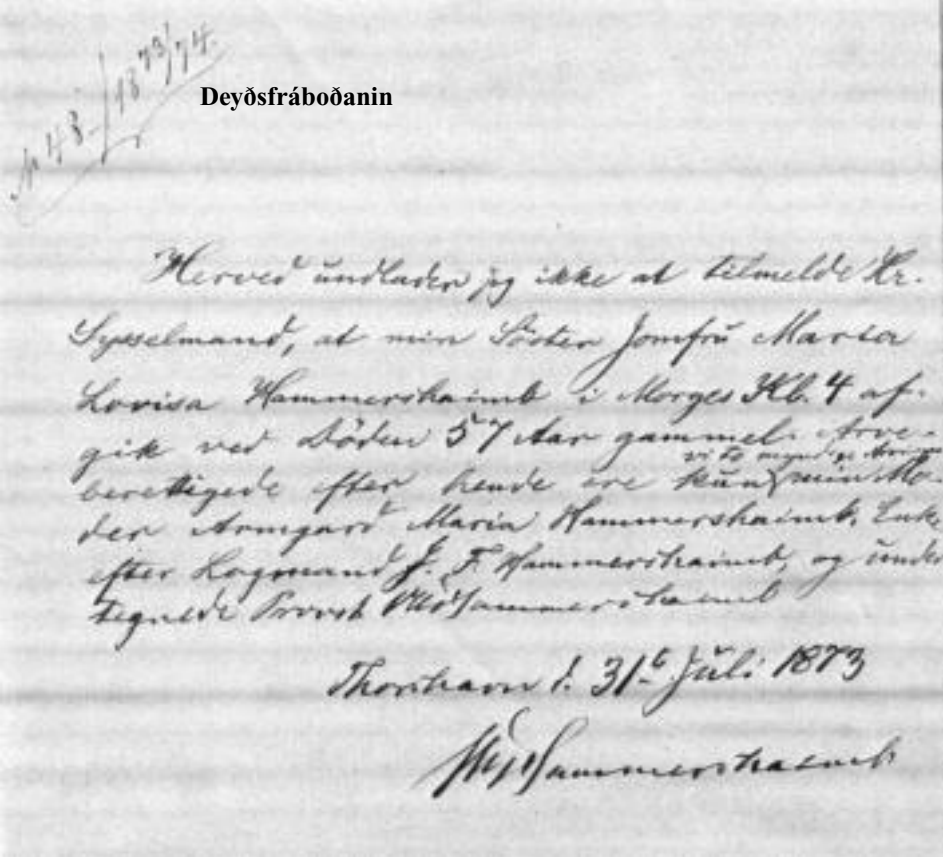

Herved undlader jeg ikke at tilmelde Hr. Sysselmand, at min Søster Jomfru Maria Louisa Hammershaimb i Morges Kl. 4 afgik ved Døden 57 Aar gammel. Arveberettigede efter hende ere kun vi to myndige Arvinger, Armgard Maria Hammershaim, Enke efter Lagmand J.F. Hammershaimb og undertegnede Provst V.U. Hammershaimb. Thorshavn d. 31te Juli 1873 V.U. Hammershaimb

Nýggjastova í Gongini, har Maria Louisa Hammershaimb kom at búgva stóran part av lívinum, og har hon helst eisini endaði sínar dagar. Nýggjastova sær stórt sæð tað sama út í dag sum tá

föru tey øll trý vestur í Vágarnar at vitja Lange prest, og tá vitjaðu tey nógvar vinir í oynni. Hesa ferðina prædikaði Vensil í kirkjuni í Miðvági. Seinni, í 1856, komu snarboð úr Nýggjustovu eftir Vensil, og hann skundaði sær til Havnar saman við systrini. Hon tykist at hava verið hjá honun tá. Mamman liggur tá sera ring av næsablóð, men hon kemur so fyri seg aftur. Í 1861 mistu hjúnini

Hammershaimb sonin Pram, og hann varð grivin í Havn. Eftir at tey vóru komin inn á Nes, mistu tey aftur ein nýfóddan son, og Vensil fór til Havnar at jarða hann. Tískil eru tveir av teirra synum jarðaðir í gamla kirkjugarði í Havn.

Gugga og Maria doyggja Í 1873 doyði Gugga, 70 ára gomul. Hon hevði staðið fyri húsarhaldinum hjá

Hammershaimb alla hansara tíð. Børnini elskaði hana, og hon hon elskaðu tey. Hennara lík varð við báti ført til Havnar at verða jarðað har. Við bátinum var skúlalærarin úr Saltnesi, sum leiddi sangin. Sonurin Hjalmar kom heim at ferðast og nú hoyrist tað seinasta um Mariu. Vensil skrivur: “Samme dag, som Hjalmar rejste, døde min søster. Hun havde hele sit liv været en korsdragerske,

Jørgen Hammershaimb: Var frísinnaður

Vit hava í hesum parti roynt at lýsa ókendu systrina hjá V.U. Hammershaimb. Her skal verða endurgivið brot úr brævið, sum Jørgen Hammershaimb (1859-1922), sonur Vensil í 1884 skrivaði til vinin hjá sær Jacob Djurhuus í Grønlandi. Jacob var tá deyður. Hansara søgu og søguna hjá pápanum, Faktorin, í Klaksvík, komu vit aftur til. Jørgen skrivur millum annað: “Som du ved var jeg soldat sidste sommer og afsluttede min uddannelse men en kontinuermentstur imellem Roskilde og Kalundborg paa noget over 2 uger. Det var en morsom men anstrengende tur. Vi legede rigtig krig og levede fuldstændigt paa feltfod. Vi kom ikke af klæderne i den tid og sov i lader og stalde og under aaben himmel – levede paa rugbrød, røget flæsk, brændevin, ærter og kødsuppe og asede det bedste, vi havde lært med vor 65 pund tunge udrustning i manøvrer og lange marchturer, somme tider en 50 km om dagen. Det var anstrengende, men et æventyrligt morsomt liv. Jeg kom

hjem med lidt ledbrand i knæet, men det forsvandt dog hurtigt. Værre var det med en feber, jeg havde i 14 dage, efter at jeg var kommet hjem. Jeg laa en tid paa hospitalet og rekreative mig saa i Lyderslev (hjá foreldrunum), saa at jeg ved nyttaar var rask igen. Det var en lang tid at være syg, Men examen er blevet udsat til begyndelsen af marts. Men saa havde jeg glemt saa meget, at jeg ikke kunde klare mig, men blev nødt til at trække mig tilbage. Det tog naturligvis noget paa humøret, men det er det ikke noget ved at gøre. Om et aar har jeg lov til at gaa op igjen. Ved siden af mine studier vil jeg nu have informationer, dels af intesse, dels for at kunne eksistere.

Lítið nýtt í politikkinum Í politikken er der lidt nyt. Ministeriet Estrup er endnu ved roret men bliver pint og plaget af oppositionen. Folketinget har givet det en meget knap finanslov, som landstinget gaar ind paa, saa at ministeriet kun

kommer til at føre en kummerlig tilværelse. Nogen forandring er ikke at vente før efter de nye valg i juli maaned, som næppe bliver til gunst for ministeriet. Det burde være forsvundet for længe siden, men højrepartiet vil lide tab ved et ministerskifte. Dog er jeg vis paa, at det ikke kan nytte noget at standse frihedsbevægelsen, som i hovedpunkterne trods ministerium, højreparti og højrepresse har min fulde sympati. I Norge er ministeriet Selmer dømt fra deres embede af en rigsret, og der har Højre ved en ufornuftig, lidenskabelig politik lidt stort tab. Saadan kan det ogsaa komme til at gaa hos os, hvis regeringen ikke i tide giver efter.

I Sudan er der krig, i hvilken England har blandet sig ind i. I Tonkin kæmper Kina og Frankrig. Ellers er der roligt overalt.” Her sæst, at Jørgen hevur verið frísinnaður maður. Hann fekk annars eisini sína útbúgving og gjordist yvirlærari á kostskúlanum Herlups Holm nærindis Næstved.

Havfruen, sum V.U. Hammershaimb kom heim við, tá ið hann við familju fluttu til Føroyar. Maria var eisini við í ferðalagnum

men da jeg, den dag hun døde, sad hos hende og talte med hende, sagde hun til mig: “Baggi, sum Gud tó hevur verið góður við okkum.” Hun blev begravet fra Thorshavn Kirke og over hende talte pastor Jensen fra Sandø og jeg.” Tað merkiliga er, at hvørki Gugga ella Maria eru nevndar í protokollini hjá kirkjugarðinum, sum hevur verið ferd frá 1868. Hetta er vist tað, sum vit vita um Mariu Hammers-

haimb. At hon hevur verið ein “korsdragerske” man merkja, at hon hevur verið sjúklig. Tað er neyvan ivi um, at tað hevur verið gott samband millum systkini bæði. Í 1866 fekk Vensil eina dóttir, sum fekk navnð Maria. Tað kann væl hugsast, at hann hevur viljað kallað upp systrina, sum tá var so mikið til árs, at hon ikki fekk nakað barn sjálv. Yngra Maria varð virkin limur í Føroyingafelag í

Keypmannahavn. Hon fekk útbúgving í sjúkrafimleiki og massagu. Hon doyði í 1941. Vensil sjálvur flutti í 1878 til Danmarkar at búgva, og her er hann so eisini jarðaður.

Komandi partur Í komandi parti fara vit lýsa Esbern Müller, son Søren og teirra ætt